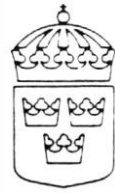


Motion till riksdagen

1989/90:A14

av Ylva Annerstedt (fp)

med anledning av prop. 1989/90:95 om allmänt
lönestopp



Mot.
1989/90
A14-17

Strejkrätten är en omistlig del av vår demokrati. I över 90 år har Sveriges arbetstagare haft strejkrätt som sitt medel för påtryckningar på arbetsgivaren. Utan denna strejkrätt hade vårt samhälle sett väsentligt annorlunda ut.

Sverige har ratificerat flera internationella konventioner som tillförsäkrar medborgarna rätten att strejka. Den viktigaste är Europarådets sociala stadga från 1961. Däri fastställs inom vilka ramar strejkrätten möjligen kan inskränkas. Folkrättsliga experter menar att skälen för det föreslagna strejkförbudet inte är tillräckliga för att godkännas vid en prövning mot konventionen.

Förslaget i propositionen att med ett penndrag utplåna arbetstagarnas strejkrätt i lönefrågor är ett ingrepp som är oerhört i ett demokratiskt samhälle. Ingenstans i västvärlden har en sådan åtgärd vidtagits. Inte ens i Östeuropa skulle man idag våga föreslå något sådant. Inskränkningar i strejkrätten brukar förekomma i diktaturer som ett första led i att beskära de demokratiska rättigheterna.

Det är uppenbart att ett starkare skydd krävs för att skydda strejkrätten från regeringar som misslyckats med sin ekonomiska politik.

Jag föreslår därför att regler införs, som betydligt försvårar möjligheten att göra inskränkningar i den grundlagsfästa rätten att vidta stridsåtgärder. Som exempel kan nämnas de villkor som föreskrivs för rättighetsinskränkande lagstiftning som redovisas i Regeringsformens 2 kap 12 §. En annan tänkbar möjlighet är att inskränkande lagstiftning stiftas med viss kvalificerad majoritet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår proposition 1989/90:95,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag så att den grundlagsfästa rätten att vidta fackliga stridsåtgärder ges ett starkare skydd.

Stockholm den 12 februari 1990

Ylva Annerstedt (fp)